

De Kuijp

Januari 2003

Jaargang 4 nummer 7;

- Het grote Tarpotplan is klaar
- Bougainville nieuws
- Een Europese kampioen in de familie
- Familiebezoek voor Bougainville

Van de redactie

Brrrrr, koud hé deze winter. Gelukkig zat er in het kerstpakket van ESSENT een warme shawl en een muts.

“De Kuijp” kon deze keer pas twee weken later naar de drukker dan ik gewild had. Een van de oorzaken was dat we de verhalen over het bezoek van Mieke, Rene en Gerda en Ton percé in deze editie wilden opnemen. Na hun thuiskomst op 6 december moesten de foto's nog ontwikkeld en gescand en alles op een rijtje gezet worden. Maar dan heb je ook wat. De krant is nu 20 pagina's dik en prachtig geworden. En nog niet alles staat er in want behalve dat Hariëtte en Simon een huis kochten en Marjo en Mark er een bouwen heeft Riet een huis in België gekocht en haar huis in Nijmegen verkocht maar daarover in de volgende editie meer. Ook Martha en Joop zijn zoekende in het land van onze zuiderburen. Ze kochten al een huis in België maar door complicaties ging die transactie niet door. Het huis in Uden is wel verkocht. Ook hierover later meer. Misschien krijgen we van beiden in de volgende editie wel enkele foto's met beschrijving. Complimenten moet ik even uitdelen aan Lisa en Heiner. Zij waren de enige twee die echt ruim op tijd waren met hun verhaal. Dank je wel.

In de voorplaat

De achtergrondfoto is genomen op de tentoonstelling “mak bilong ol”.

Eerste inzet;

Colleen stelt haar dochttertje Gerda aan ons voor. Gerda is geboren op 17 juli 2002.

Tweede inzet;

Gerda en Ton op een vlot tijdens hun verblijf in PNG

Papua New Guinea Pidgin

Een klein beetje les in Pidgin kan niet echt kwaad.

THE GRASS ROOTS
GUIDE TO PAPUA
NEW GUINEA PIDGIN

BRATASUSA (BRUDDER-SOOSER)

Prance

IF YOUR
PAPAMAMA
BIN DOING
THEIR WORK
GOOD, YOU
GOT ENOUGH
FOR MAKING
SOKA TEAM!!

IF YOU WEARS A
DRESS AN SHE WEARS
A DRESS - IN TOWN
SHE'S CALL SUGA, BUT
IN THE VILLAGE SHE'S
YOUR BRATA..

IF YOU WEARS THE
TRAUSIS AN SHE'S IN
A DRESS - IN TOWN
SHE'S CALL SUSAN AN
IN THE VILLAGE SHE'S
YOUR SUSAN TU..

IF YOU WEARS THE
TRAUSIS AN HE'S IN
A DRESS - IN TOWN HE'S
CALL BELIGELI AN IN
THE VILLAGE HE'S IN
BIG TRABEL !!

Derde inzet;

De oorkonde die Bert uitgereikt kreeg bij de Europese kampioenschappen .

De Kuijp

Verschijnt twee maal per jaar.

Vierde jaargang nummer 7.

Abonnement € 4,00 per jaar

Losse nummers zijn niet verkrijgbaar

Inzenden kopij voor de volgende editie
vóór 31 Mei 2003.

Redactie adres;

Mergen 3, 5451 TA MILL tel. 0485 - 45 34 01. E-mailadres J.Kuijpers13@hetnet.nl

Aan dit nummer werkten mee;

Jan Kuijpers (hoofdredactie)

Martha Blokland - Kuijpers (Tekst)

Trudi Kuijpers en Jan-Joris Gommans
(eindredactie).

Rian van de Ven (kinderpagina's)

rian.vandeven@wxs.nl

En natuurlijk de diverse inzenders van kopij

Familieberichten / mededelingen

Huwelijk / Geboorte / Dopelingen

17 juli 2002 Werd **Gerda Kuijpers** geboren
dochter van
Hun postadres is

Henny en Colleen Kuijpers
"c/Rose Pihei
Department of Bougainville
P.O. 322 Buka"
Papoea-Nieuw-Guinea

Verhuizingen

Het postadres van **Marius Unsiga Kuijpers** wijzigde

Van;
c/Rose Pihei
Department of Bougainville
P.O. 322 Buka"
Papua New Guinea

Naar;
C/Muguai Primary School
P.O. Box 41
BUIN
Papua New Guinea

Het postadres van **Lambert en Mary Kuijpers** wijzigde

Van;
c/Rose Pihei
Department of Bougainville
P.O. 322 Buka"
Papua New Guinea

Naar;
C/Muguai Primary School
P.O. Box 41
BUIN
Papua New Guinea

Het postadres van **Marisa Kuijpers en Jones Moriai** wijzigde

Van;
c/Rose Pihei
Department of Bougainville
P.O. 322 Buka"
Papua New Guinea
Buiten de vakanties is **Jones Moriai** te bereiken op

Naar;
C/O Laurens Pinoko
Tokino Primary School
Buin South Bougainville
Papua New Guinea
North Solomons Students Association,
PO Box 80,
University of Papua New Guinea
PORT MORESBY NCD
Papua New Guinea.

Mark en Anette Gremmen verhuisden

van;
Bergantiusstraat 3
6523 BV NIJMEGEN

naar;
Mauritiussiedlung 45 a
47533 KLEVE DUFFELWARD
Duitsland
Tel. 0049 2821 8969987
Tel. 06-48401382

Of mobiel

En verder

Marisa en Jones verwachten eind februari, begin maart hun eerste kindje te mogen verwelkomen.

Een poes en een kanarie in een huishouden kan wel maar dan wel "Ieder zijn plaats", vindt Oom Bert.

Gehoord, Gezien, gefotografeerd

Bert wint Goud met zijn vogels!!!

Tijdens het 4^e Europese Kampioenschap van Europese Cultuurvogels, onder auspiciën van C.O.M. te Eindhoven, wint Bert de Gouden Plak. Het kampioenschap werd gehouden van 6 december t/m 8 december. Er waren ruim 450 Europese Cultuurvogels aanwezig, afkomstig uit heel Europa. Bert won Goud met een stam (= 4 vogels die familie van elkaar zijn) Europese groenlingen wildkleur. Hij haalde op deze vogelshow met zijn 'eigens gekweekte' Europese groenlingen wildkleur het aantal van maar liefst 371 punten. Een resultaat om trots op te zijn!

Voor degene die deze prachtvogels wil komen bezichtigen, staat er wel een kop koffie klaar, maar de vogels zijn reeds..... verkocht!

Een goed team laat zich zien

Wendy van Rieky van tante Riek samen met Prostalion van Klenda van Glenda (gefokt door Bert de Mol) blijken een talentvol team te vormen. Wendy heeft Prostalion alles zelf geleerd en dat terwijl Wendy zelf nog in de leer is. Omdat Wendy en Prostalion goed presteerden in de M1 klasse en op de selectiedag in Wanroy, werden ze toegelaten tot het

Rabotalentenplan. Nu rijden ze in de M2 klasse. Ze worden nu door topmensen zoals Imke Bartels begeleid. Als Wendy en Prostalion goed blijven presteren zullen ze begeleid worden door de absolute top van Nederland zoals Tineke Bartels en 's Neerlands meest vermaarde amazone en meervoudig Olympisch kampioene Ankie van Grunsven.

Geslaagd !!!

(Door Mieke de Mol)

Eindelijk dan deze officiële mededeling: ik ben sinds 18 oktober 2002 officieel doctorandus geworden. Mijn studie Bedrijfscommunicatie aan de KU Nijmegen is volledig afgerond en de papieren zijn binnen.

Sinds 10 december 2002 ben ik als commercieel medewerkster werkzaam bij TechnoTon. Dit is een bedrijf dat grote internationale projecten aanneemt, zoals (op dit moment) het Rijnmond Energy Centre in Rotterdam. Dit is een project van Shell en Bechtel-Enka waarbij TechnoTon de gehele fundering bouwt. En dat is geen beetje beton, dat is ontzettend veel beton. Het bedrijf is een joint venture van een Nederlands met een Turks bedrijf. Ik spreek nu dus Nederlands en Engels, en een heel klein beetje Turks. De start is in elk geval goed. Ik heb het op dit moment erg naar mijn zin.

Leven met een brass band

Na het vervullen van mijn dienstplicht, wat eigenlijk politiedienst was (Bundesgrenzschutz), besloot ik lid te worden van de vrijwillige brandweer (Freiwillige Feuerwehr Velber). Mijn vader was ook lid dus wist ik waaraan ik begon. Ze ontmoetten elkaar een keer per maand voor oefeningen en theorieles. Voortaan ging ik in plaats van tv kijken naar de oefenavond in Gasthaus Schaper. Vooral de commandant was blij een nieuw lid te mogen begroeten omdat hij zich al zorgen maakte over voldoende opvolging. Dus kreeg ik een uniform en begon aan de vereiste training.

Ook Walter, de dirigent van het muziekcorps was gelukkig met het nieuwe lid bij de brandweer. Hij was zeer geïnteresseerd in nieuwe muzikanten voor de Brass band. Men had juist besloten de band nieuw leven in te blazen. Omdat die bijna ter ziele was bij gebrek aan nieuwe leden. Dus hij vroeg me welk instrument ik wilde spelen. Ik zei hem niet muzikaal te zijn. Hij antwoordde, "Geen probleem dat is de meerderheid van de leden niet. Kun je noten lezen?". Ongelukkigerwijze kon ik dat (van school) maar ik kom me amper herinneren waar ze goed voor waren.

Hij beloofde een licht instrument te kiezen. Een paar dagen later kreeg ik mijn Franse hoorn, slechts 1590 gr. en dat was licht vergeleken met een tuba of grote trom of zo.

Zo begon ik een muziekinstrument te bespelen op mijn 21ste. Ik kreeg mijn eerste les bij de Bundesgrenzschutz brass band waar Walter werkte. Dit was een onverwacht snelle terugkeer naar iets wat ik met graagte achter me gelaten had. Tijdens deze maanden in opleiding marcheerde ik wel mee en nam deel aan kleine concerten en speelde de cimbalen (deksels). Beetje bij beetje ging ik vooruit en begon als de derde hoornblazer. De andere hoornblazers waren een stuk ouder dan ik en de rest van de muzikanten trouwens ook. Zij waren al ouder toen ze begonnen en maakten ook progressie. Om te beginnen wilden we 10 marsen, 5 walsen, een stuk of wat kerstliederen en 2, 3

meezingers beheersen om plaatselijke evenementen op te kunnen luisteren in Velber. Dat veranderde snel. We traden niet alleen op voor brandweerkorpsen uit de buurt maar ook voor andere clubs zoals de schutterij en de volkstuinvereniging en tot onze verrassing werden we daarvoor betaald, erg vreemd. Stukje bij beetje konden we onze instrumenten laten repareren en zelfs nieuwe kopen en bladmuziek, enz, enz.

Ik herinner me ons 60 jarig bestaan. We hadden juist 4 nieuwe signaalinstrumenten om twee marsen te kunnen spelen. De melodie was niet zo belangrijk als we maar synchroon ons instrument oppakten en weer lieten zakken. Dit nam de meeste repetitietijd in beslag. Ik blies een van de nieuwe instrumenten. Het publiek reageerde enthousiast en verlangde meer na het eerste nummer. Daarom hadden we er twee ingestudeerd om te beginnen.

We gaven concerten in biertuinen op zondagmorgen en aan de Maschsee in de namiddag. Inmiddels speelden we ook een paar buitenlandse en klassieke medleys, delen uit musicals, enz. maar we misten nog een paar instrumenten.

Toen kregen we een idee. Waarom vragen we de leden van het jeugd brandweerkorps, dat in 1997 pas was opgericht, niet om de signaalinstrumenten te bespelen. En dat deden ze. Toen stopte Walter en werd opgevolgd door Kurt, die gepensioneerd trombonist was bij de opera. Hij probeerde ons bij te brengen dat er niet alleen tonen waren voor hoog en laag maar ook voor hard en zacht. In die tijd was ik eerste hoornspeler en de band trad jaarlijks aan in 's werelds langste processie van schutterijen in Hanover. Ons repertoire groeide gestaag en we werden opgenomen voor een langspeelplaat, samengesteld uit Seelze's koren, bands, enz.

Kurt stopte op zijn 78ste en we moesten weer opvolging zoeken. De voorkeur ging uit naar een jonger iemand wat de band en het repertoire ten goede zou komen. We vonden Mike. Mike is professioneel muzikant in het Polizei Musik Korps Niedersachsen. Bovendien startten we een campagne naar ouders om hun kinderen naar de band te sturen. In het begin vormden die kinderen, meestal meisjes, een aparte groep genaamd "Conderteenies". Nu zijn de meeste van hen geïntegreerd lid. We zijn met veertigen. De gemiddelde leeftijd is 28. Jammer genoeg prefereert de meerderheid van de leden fluiten, klarinetten en saxofoons. Maar enkelen startten met echte brass instrumenten en daarom ben ik nog steeds eerste hoornspeler en ook de enige. Sinds vele jaren of ik me te vervelen in de weekenden. We spelen niet alleen in de omgeving van Hanover maar nemen ook deel aan de carnaval in Cologne bijvoorbeeld. Vorig jaar speelden we op 33 evenementen in regen en zonneschijn. Ik kom alleen in de knoop met formule 1 kijken op zondagmiddag op tv.

Heiner Flebbe

Belevingen in PNG

(Door Ton, Gerda, René & Mieke)

Onze 'belevingen' hebben we verwoord in twee verhalen. Eén is een familie beschrijving waarin alle familieleden met hun dagelijkse besommeringen centraal staan en de ander is een gedetailleerd reisverslag aan de hand van onze dagboeken.

Hallo thuisblijvers

Dit is een kort en bondige reisbeschrijving voor de thuisblijvers onder ons. Degene die heeeeeeeeel erg geïnteresseerd is kan ons uitnodigen op een bakje koffie en voor het hele verhaal.

Op zaterdagochtend 9 november vertrekken we van huize De Mol naar Schiphol. Van daaruit vliegen we ongeveer 13 uur naar Singapore om vervolgens daar 4 uur te wachten op de volgende vlucht. Deze vertrekt op 10 november vanuit Singapore richting het Australische Brisbane. Na ongeveer acht uur vliegen landen we daar tussen de kangoeroes en de koala's.

Hier hadden we onze eerste overnachting nabij het vliegveld om, de volgende ochtend op 11 november, onze voorlopig laatste vlucht naar Port Moresby niet te missen. He, hè, eindelijk zijn we dan in Papua Nieuw Guinea!!

In Port Moresby aangekomen, werden we opgehaald door ons nichtje Josephine en tante Paulien en gingen we naar familie Momis waar we onze tijd in Port

Moresby verbleven. Het eerste wat opvalt, is de ongekende gastvrijheid van deze familie waar we meer dan welkom zijn. Tijdens ons verblijf hier proberen we keer op keer de vlucht naar Bougainville te boeken. Door de schoolvakantie waren alle vluchten naar Bougainville volgeboekt door studenten en dus kwamen we telkens op de wachtlijst te staan. Het was namelijk de bedoeling om maar een paar dagen in Port Moresby te blijven; dit werden er 5 maar we hadden invulling genoeg. In deze dorre stad

zijn we naar de Botanical gardens, de haven en het (vervuilde) strand geweest, hebben we een bezoekje gebracht aan het historisch museum en zelfs een parlementsitting bijgewoond. Het is inmiddels zaterdagmorgen 16 november als we door Henny van onze vlucht naar Buka op Bougainville worden opgehaald van het vliegveld. We lopen van het vliegveld naar het

huis van Maggi, de zus van Colleen, waar we de eerste dagen verblijven. Hier zien we voor het eerst het gezin van Henny compleet. Na een paar dagen van zwemmen, plantages bekijken en Buka bezichtigen gaan we met zijn vijven (wij en Henny) naar Buin zo'n 290 km verderop.

Eenmaal aangekomen in Uganno zien we de huizen van Henny, Marius en het nog onafgebouwde huis van Lambert. Henny heeft hier zijn eigen huis maar woont meestal in Hanahan.

Lambert met Mary, Annemarie en Josephine wonen in het huis van Marius die bij zijn plantage, 40 km verderop, woont of rondtrekt. De huizen van onze neven staan naast elkaar en naast dat van oma Isabelle. Pas na een paar dagen hier in Buin zien we Marisa en Marius. Zoals iedereen nu wel weet verwachten. Marisa en Jones hun eerste kindje eind februari, begin maart. Marisa ziet er gezond uit en we wensen haar het allerbeste voor de toekomst met Jones en hun kindje. Marius kwam terug van het jagen toen hij hoorde dat er blanke mensen in hun dorp waren gesignaleerd; dat moesten wij wel zijn. Het was erg jammer dat Josephine er niet bij kon zijn vanwege haar school.

Met zijn allen hebben we offer plaatsen bezocht, missen gevolgd, zelf vis gevangen, de traditionele slacht van een varken meegemaakt na het zien van de graven en natuurlijk nog veel meer. We verblijven hier in Buin zo ongeveer een week. Daarna nemen we afscheid van Lambert en familie, Marisa en Jones, en Marius en vertrekken weer terug naar Buka. We hebben een tussenstop in Arawa, de hoofdstad van Bougainville. Hier verblijven we in een oude zustersflat en worden we mee uit eten genomen door

Leo Laita, een neef van Henny. Hij is de manager van Macossi Trading, de winkel van Ome Piet. De volgende ochtend vertrekken we al vroeg richting Buka. Daar aangekomen regelt Henny vervoer naar Hanahan. Mieke staat ons daar dan al op te wachten en het lijkt of ze haar papa heeft gemist. In die vier dagen gaan we Henny zijn plantage bekijken en een aantal keren naar het strand. In het dorp bezoeken we ook nog een musicalgroep. En het is ook steeds weer gezellig om 's avonds met Henny en Colleen nog even terug te blikken op de reis. Dan maken we ons weer klaar voor de reis naar Port Moresby. Op onze afscheidsavond worden we nog overladen met cadeaus. Terug in Port Moresby ontmoeten we Josephine voor de laatste keer en verblijven onze laatste nacht in Papua Nieuw Guinea.

Met een rugzak vol belevenissen keren we terug naar Australië.

Hier resten onze laatste vakantiedagen. Nog een beetje aan het strand hangen, duiken, een keer stappen, terras bezoeken etc. Ja, na zo'n twee weken rimboe is een beetje beschaving ook wel weer aangenaam. Kunnen we alvast acclimatiseren. 5 December stappen we om 15.00 uur weer in het vliegtuig richting Singapore. Bijna vier uur later gaan we dan echt naar HUIS!!!!!! Vanuit Singapore vertrekken we dan om 23.45 uur richting Schiphol.

Het is fijn om weer thuis te zijn.

De familie in Papua New Guinea

Henny, Colleen, Mieke & Gerda

Henny hebben we misschien wel het beste leren kennen tijdens onze reis. Hij was namelijk twee hele weken onze gids. En een hele goede! We hebben dankzij Henny her en der alles geproefd en geroken. We weten nu bijvoorbeeld dat je alles wat groen is kunt eten. Oké, dit is een beetje overdreven.

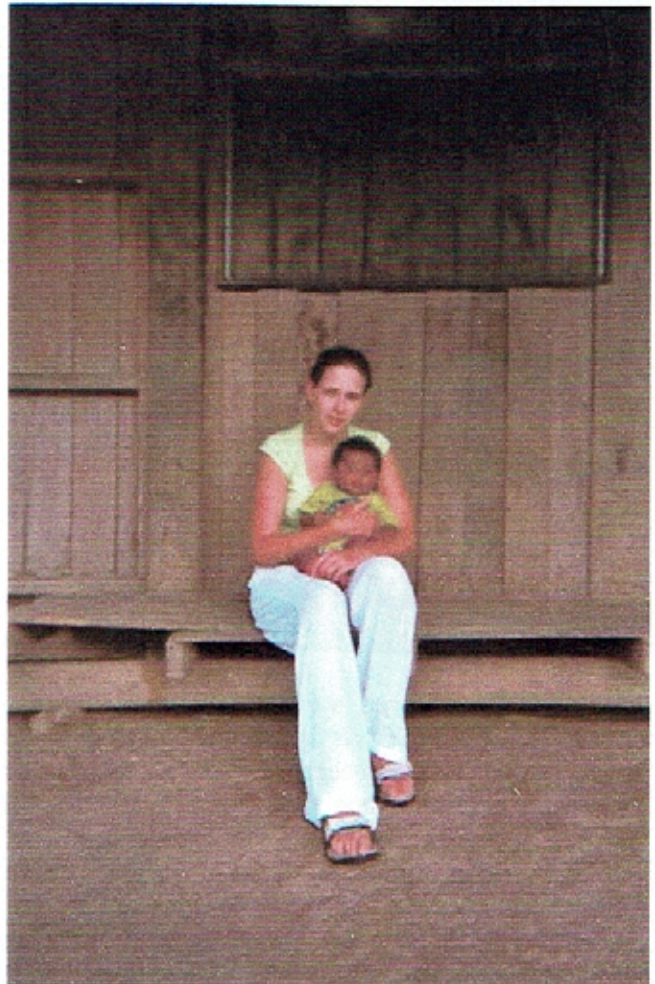
Bij aankomst op Buka, waar we dus afgehaald werden door onze persoonlijke gids, kregen we een grappig boekje om pidgin te leren. Dat spreken we nu dan ook vloeiend: Mipela save tok pisin tru!!!

Colleen en Henny runnen op dit moment een winkeltje bij hun huis in Hanahan. Hier verkopen ze sigaretten, waspoeder, blikjes vis en vlees, olie, meel, chips (!!), batterijen en allerlei kleine handigheidjes. Dit winkeltje wordt vrij druk bezocht door de dorpingen. Soms krijgen ze hulp van Fay, een leuke meid en nichtje van Colleen. Daarnaast is Henny druk met zijn cacao-rokerij en zijn plantage. Een paar jongens, Chris en Erik (broers van Fay) helpen hem daarbij. De plantage is 7 hectare groot en al voor een redelijk groot deel bebouwd met cacao-bomen en in de toekomst komen er nog kokosnootbomen bij. Als laatste moet ook de grond tussen Buin en Kieta nog

aangepland worden. Dit is een gezamenlijk plan van de gebroeders Kuijpers, dat later aan de orde zal komen.

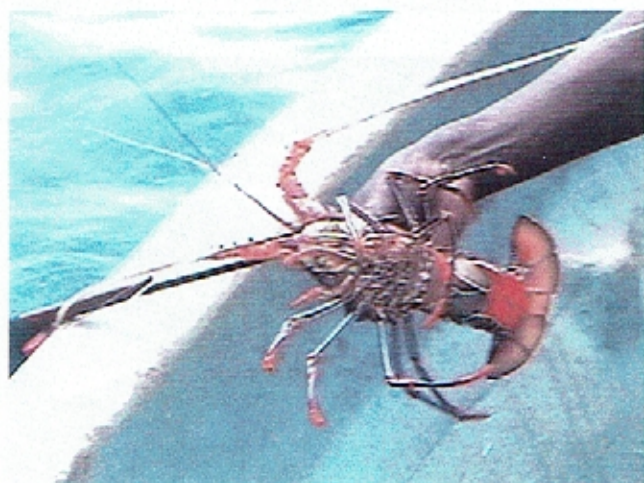
Dan natuurlijk Mieke en Gerda (wat een leuke namen!). Mieke is al begonnen met haar studie Engels. Ze vraagt namelijk regelmatig aan Henny, Colleen en Fay om Engels te praten. Ze zorgt ook erg goed voor haar goedlachse zusje Gerda. Samen met Gerda komt Mieke nog eens naar Nederland, dit heeft ze al aan Colleen verteld voordat wij kwamen. Ze is van harte welkom hebben wij haar al verteld.

Marius

We hebben Marius ontmoet toen we reeds een dag in Buin waren. Hij hoorde ergens op een eilandje van 'the white people' en is huiswaarts gekeerd. Met de gedachte: dit moet wel mijn familie zijn. Marius had meteen één van de leukste tripjes in gedachten. Een reisje naar een Bounty-eiland. Daar droom je natuurlijk alleen maar van. Met een leuke groep mensen naar een onbewoond eilandje vertrekken. Beetje vissen, zwemmen en zonnen. En natuurlijk aan het eind de vers gevangen vis, kreeft en clumb shell opeten.

Marius is zo'n beetje de sportiefste van het gezin. Hij kan uren lopen, bergop en -af en in de zon. Hij heeft dit dan ook goed geoefend, door vanaf de plantage naar huis te lopen. Marius is de eerste die de grond die ome Piet voor zijn gezin gekocht heeft aan het beplanten is. Daarnaast is hij overal voor in. Hij gaat met anderen of alleen vissen, op wilde varkens jagen enz. Zo heeft hij ook een stuk of tien zeeschildpadden gevangen. Deze heeft hij aan een hotel in Buka-town verkocht. Wij hebben ze gezien en vastgelegd op de plaat!

Onze neef is een erg goede verteller, hij heeft bijvoorbeeld een Amerikaanse film in zijn eentje aan ons verteld en het bleef boeiend en vooral grappig.

Als rasechte muzikant vroeg Marius nog naar Peter en de band Mondvol. Wij hebben beloofd een bandje op te sturen.

Lambert, Mary, Annemarie en Josephine

Lambert woont met zijn gezin op Buin. Het was een grote verrassing om hem te zien. Totaal verschillend van uiterlijk na zijn laatste bezoek aan Nederland. We moesten allebei (Mieke en Gerda) even denken voordat we zeker wisten dat Lambert het was die ons kwam begroeten. Hij zag er getraind en gezond uit.

We ontdekten dan ook een halter in het kookhuis. Daar ontdekten we nog meer, zoals een kerstkaart van tante Nel (niet van dit jaar) en een stapeltje "Kuijps". Op het moment dat we Lambert zagen was hij net klaar met de repetitie van een kinderkoor voor de afsluiting van het schooljaar. Hij had er een zware dobber aan.

Natuurlijk hebben we ook Mary en zijn kinderen, Anne-Marie en Josephine, leren kennen. Annemarie is een enorme grote prater tegen iedereen in het dorp, helaas een beetje huiverig voor ons blanken. Josephine, de blonde van de familie, kende nog geen angst en vond het leuk om met ons te spelen. Voor een tien maanden oude baby had ze ontzettend veel tanden.

Lambert is eigenlijk de enige die vast in Buin woont. Hij heeft daar dan ook zijn tuin. Hij houdt zich nog steeds bezig met muziek en is op dit moment de enige autobezitter in de familie.

Na oud op nieuw wil Lambert zich bij Marius voegen en zijn deel van het land bebouwen. De drie broers zijn van plan, binnen een tijdsbestek van drie tot vijf jaar, daar allemaal een huis te bouwen en een eigen dorpje te stichten. Ze hopen dat Marisa en Jones en ook Josephine hen daar komen vergezellen.

Marisa en Jones

Eindelijk hebben we dit stel leren kennen. We hadden al regelmatig contact via mail en dus al veel over Jones gehoord. Hij is inderdaad een stoere kerel met hele mooie donkere ogen. Marisa en Jones wonen tijdens de vakantieperiode in Jones z'n dorp. Toen ze terugkwamen van de universiteit was het huisje al klaar. Jones heeft een leuke familie waar Marisa goed ontvangen is. Helaas hebben we zijn familie niet ontmoet.

De meeste familieleden hebben het grote nieuws al gehoord. Marisa zal eind februari, begin maart haar eerste kindje krijgen. Ze is gezond zwanger en voor iemand die al zes maanden zwanger is nog heel actief. Jones en Marisa kijken erg uit naar de komst van de baby. In de familie hopen ze stiekem op een jongetje, denken wij.

Jones heeft volgend jaar zijn laatste jaar op de universiteit. Hij sluit dan zijn studie sociale economie af. Over zijn toekomst denkt hij nog na. Marisa wil na de komst van de baby toch graag terug naar school. Maar ze slaat nu wel een jaar over.

Josephine

De jongste en de joligste van de familie. We konden het direct goed met elkaar vinden in Moresby. Ze was het eerste familielid dat we zagen en we werden met open armen ontvangen.

Jammer genoeg moest ze nog naar school en kon ze niet met ons naar Buin. Ze was zelf heel enthousiast over het eiland en vertelde keer op keer hoe mooi het daar was. Josephine kende ook veel verhalen en was net als Marius een gedetailleerde verteller.

We zijn er in die week ook achter gekomen dat ze een hele goede student is. Ze moest die week een toets maken op school en ze had er maar weinig voor geleerd. Later zei ze dat ze dacht het wel goed gemaakt te hebben. Ook is ons nictje een ster in het leren van talen. Ze spreekt Pidgin, Tele, Engels en de taal van Colleens dorp. Nu hebben we haar nog wat "Nederlands" geleerd. Zoals: "Wa zinde gij?" ofwel "Welk" en "Huh". Iets belangrijker is wel de binnenkomer: "Biertjuuuuh!!!!!!!"

Josephine heeft toch wel de intentie om eens naar Nederland te komen. We zien d'r wel verschijnen.

Immuniteit Bougainville afgesloten

Het kabinet heeft de beslissing genomen over het verlenen van immuniteit aan de crisis-activisten op Bougainville. Personen die al veroordeeld werden krijgen pardon en hun crimineel archief wordt verwijderd. De enige uitzonderingen zijn misdrijven die duidelijk niet crisis-gerelateerd zijn (overvallen en verkrachtingen).

Augustus 2002

Miljoenen tegoed aan copra-boeren

Copra-boeren in Buka hebben hun copra niet kunnen verkopen omdat het kantoor van de coöperatie gesloten is; met als gevolg dat zij naar een lokaal handelshuis moesten om hun kopra te verkopen. In Buka waren de prijzen voor kopra erg hoog. Dat was een van de redenen waarom het kantoor gesloten moest worden; men kon de kopra-boeren niet betalen. Door het kastekort stonden 300.000 kopra-boeren zonder handel.

Hoog AIDS-risico voor Bougainville

Volgens het provinciale AIDS-centrum schieten de HIV/AIDS cijfers voor Bougainville omhoog. Er zijn honderden Bougainvilleans geïnfecteerd met het virus, maar er is veel angst om zich te melden. Daarom zijn er geen cijfers vrijgegeven.

Onderwijzers in Bougainville

De Bougainville onderwijsdivisie is begonnen met een intensieve werving van onderwijzers uit het hele land om te helpen bij de herontwikkeling van het onderwijs in deze crisisprovincie. 57 Leraren komen aan in Buka om met de onderwijshervorming te beginnen. Het formele onderwijssysteem stortte in tijdens de crisis en is sinds 1989 uitgevallen. Studenten worden in Buka getraind en zien ernaar uit om hun posities in te nemen in Centraal en Zuid Bougainville; de nog steeds "lastige gebieden". Albert Teni uit de Western Highlands zal naar Muguai gaan in Zuid Bougainville.

Doorbraak met nieuw malaria medicijn

Een team (geleid door Australiërs) verklaart een potentieel vaccin gevonden te hebben tegen malaria. Als alles goed gaat kunnen de tests met mensen binnen vijf jaar beginnen.

Momis roept op tot Bougainville-eenheid

Gouverneur John Momis heeft alle Bougainvilleans opgeroepen om met de leiders samen te werken aan de formering van de autonome regering. Hij werd beëdigd als Gouverneur voor Bougainville. "Wij verkeren in een zeer kritische situatie. We moeten onze administratie opbouwen en ons met discipline toeleggen op hertraining. Het zijn zware tijden en elke Bougainvillean heeft de verplichting om in eenheid met de huidige leiders te streven naar de politieke, sociale en economische doelstellingen.

Priester geschorst

Bisschop Henk Kronenberg van Bougainville bevestigt de schorsing van Pater Bili voor het deelnemen aan de verkiezingen van 2002. Pater Bili zal na twee jaar bij het diocees opheffing moeten vragen van de schorsing. De verkiezingen trekken steeds meer priesters aan.

Panguna mijn op agenda

De toekomst van de Panguna Kopermijn op Bougainville moet bepaald worden door de mensen van Bougainville volgens de mijnbouwminister. De Pangunamijn leverde een grote bijdrage aan de inkomsten van het land. De minister van mijnbouw, parlementslid voor Centraal Bougainville, verklaart dat de dood van de mensen tijdens het gevecht over de Pangunamijn veelbetekend is voor de onderliggende oorzaken waarover zij met de nationale regering moesten onderhandelen. Een groot aantal mensen wil dat de mijn weer geopend wordt, maar we moeten uitkijken hoe we hiermee omgaan. Laat de mensen van Bougainville beslissen wanneer en of de mijn heropend moet worden.

Bougainville lijdt

Bougainvilleans zijn zwaar getroffen door grote problemen m.b.t. communicatie, elektriciteit, het weer en de enige bank in de provincie. Bougainville zal niet zo snel vorderingen maken met de autonome regering als verwacht, tenzij deze problemen worden opgelost. Het ontbreekt ons aan leiderschap. Bougainville is overgeregeerd, heeft altijd gewerkt met de drie R's (reconciliation (verzoening), rehabilitatie en reconstructie), maar provinciale planner is niet toegewijd en andere problemen. Er was een complete uitval van stroom en communicatie, dus geen energie, geen telefoon, geen geld en voor velen geen water. Veel mensen moesten vele kilometers van Arawa naar Buka (vertrek om 02:00 of 03:00 u.), betalen 100 Kina heen én terug, om bij de bank aan te komen en met lege handen en gefrustreerd weer naar huis te moeten. Welkom op Bougainville in Augustus 2002.

SEPTEMBER 2002

Vredesverhaal opgetekend in boek

De geschiedenis van het Bougainville vredesproces vanaf dag één tot juni vorig jaar, samengevat in een 107 pagina tellend boek zal volgende maand worden gepresenteerd. De schrijvers zijn de President van Bougainville People's Congress - Joseph Kabui, vredesonderhandelaar Peter Sohia, journalist Robert Tapi en de in Nederland verblijvende Bougainvillean (broer van Joseph Kabui) Martin Miriori. Het boek beschrijft Bougainville gisteren, vandaag en morgen; een proces dat drijft op de kracht van Melanesische tradities, maar dat ook profiteerde van de innovatieve rol van internationale partijen.

Bougainville autonomie klaar voor de start

Gouverneur John Momis heeft de benoeming van de Bougainville Grondwetscommissie officieel bekendgemaakt. Hij deed een beroep op de bewoners van Bougainville om actief deel te nemen aan de ontwikkeling van de grondwet. De ex-BRA-ers van centraal Bougainville moeten hun vertegenwoordiger voor de commissie nog leveren. De commissie heeft een belangrijke taak voor zich en zal het werk moeten uitvoeren met een strak budget.

Australiers in Buka overvallen

De politie van Buka tast in het duister m.b.t. een schokkende overval op een Australisch echtpaar door vijf mannen op Buka Passage. Het paar had koers gezet naar huis toen vijf gewapende piraten hen overvielen en hen in de wateren van PNG gegijzeld hielden. Het paar was voor anker gegaan in een regio die bekend staat om zijn idyllische stranden en prima viswater. Zij zonden meteen een radioboodschap naar een vier uur durende gijzeling in de buurt van Buka.

Ontwapeningsplan loopt achter

De ontwapening op Bougainville loopt achter sinds de wet op de autonomie voor Bougainville in maart werd goedgekeurd. Dit wekt bezorgdheid bij de UN Veiligheidsdienst. Bougainville ex-militanten hebben meer dan 900 geweren ingeleverd tussen december 2001 en maart dit jaar, vóór de stemming van het parlement. Sindsdien blijft de ontwapening achter.

PNG midden in een nieuwe El Nino

PNG is momenteel terechtgekomen in een nieuwe El Nino. De El Nino begon in midden juni en men verwacht dat deze 6 tot 8 maanden gaat duren. Alle regio's in het land hebben te maken met een regenval onder het normale peil en verwacht wordt dat het dit keer erger is dan in 1997. De lagere scholen van New Ireland zijn begonnen om de lesuren terug te brengen naar halve dagen i.v.m. het watertekort.

AusAID fonds voor herstel van wegen

Het Bougainville Coastal Trunk Road Rehabilitaten Project, gesponsord door AusAID, dat in Augustus 1999 begon, heeft goede vorderingen geboekt bij de restauratie van de hoofdweg in Bougainville. Het project voorziet in veilig en betrouwbaar transport van de Kokopau in het Noorden en Buin en Sovele in het zuiden. AusAID heeft er mee ingestemd, hun assistentie met 3 jaar te verlengen, vanaf april 2002. Het nieuwe project heet B'ville Coastal Trunk Road Maintenance Project. Tijdens recentelijk overvloedige regenval zijn twee Baileybruggen verloren gegaan en enkele grote duikers weggespoeld in Zuid Bougainville. De doorgang zal spoedig hersteld zijn met gezamenlijke inzet van de wegenmaatschappijen en de lokale bevolking.

Onderwijs brengt vrede op het eiland

Meer scholen worden geopend en meer kinderen komen in de klaslokalen, ondanks een dringende behoefte aan leraren in de provincie, is dit de weg naar vrede op Bougainville. Onderwijs brengt mensen samen, zoals ex-militanten, ouders en kinderen - mensen van PNG - en als overwinning heeft het voor rebellenleider Francis Ona de mogelijkheid gecreëerd om zijn vroegere aanvragen voor nieuwe scholen in zijn territorium "de No Go Zone" te vernieuwen. Bougainville stond nationaal op de tweede plaats met het onderwijs voor de crisis begon. Door de 10 jaar durende crisis waren alle 135 scholen gesloten, maar het geeft nu de mogelijkheid om ca. 1385 nieuwe scholen te openen met meer dan 300 lagere scholen, die voor alle kinderen toegankelijk zijn. Veel scholen zijn al heropend en er volgen nog vele. Intussen komen duizenden ouders, veel van hen zijn ex-militanten, naar de naastliggende regio's om er zeker van te zijn dat hun kinderen in ieder geval enige vorm van onderwijs krijgen. Het positieve punt is dat ouders aandringen op meer scholen. Het is een veelbelovend teken en de beste weg naar vrede op het eiland.

Bougainvillean familie keert terug na 12 jaar verbanning.

De gevluichte Miriori-familie uit Centraal Bougainville keerde onopvallend terug naar PNG voor een kort bezoek aan familie en vrienden. Zij wonen momenteel in Nederland, maar Mr. Miriori, jongere broer van de president van Bougainville's People's Congress Joseph Kabui, bereidt zich voor op een terugkeer na 12 jaar afwezigheid.

Meer wapens ingeleverd in Bougainville

Fase 2 van Bougainville's ontwapeningsprogramma eindigt voor de verzetstrijders. Maar de BRA moet de 2^e fase nog afsluiten. Meer dan 2000 wapens zijn ingeleverd over heel Bougainville. Siwai in het zuiden is het enige district dat is begonnen met fase 3. Zij hebben meer dan 200 wapens vernietigd.

OCTOBER 2002

Deel de verantwoordelijkheid! (Kabui - pres. BPC)

Volgens Joseph Kabui zijn Bougainvilleans verplicht om hun medeverantwoordelijkheid te nemen om in dienst te staan van de provincie, inclusief alle Bougainvillens die buiten de landsgrenzen wonen. Men is klaar en bereid om hun inbreng te accepteren zoals van Dr. Sarei in LA, Moses Havini in Sydney en Martin Miriori in Nederland.

Recentelijke regens niet gewoon voor El Nino

Weerkundigen zeggen dat het land bij voortduring last zal hebben van de gemiddelde droogte tot maart volgend jaar. Een middelmatige El Nino duurt normaliter langer - met minder droogte-effecten, dan een strenge El Nino die komt met een hittegolf en weer verdwijnt.

NOVEMBER 2002

Werk voor Buka werf

Het werk op de constructie van de nieuwe Buka werf is begonnen. Het is een onderdeel van het door AusAID gesponsorde en opgezette reconstructie-project, inclusief de Kanguwerf op Kangubeach in Buin. De werven kosten samen ca. 11,5 mln. A\$. Buka werf wordt 50 m lang, met een verlenging van 10 m. over Buka Passage, een boten helling en een pier voor kleine motorboten, die dan tot aan de markt kunnen komen. Op de Kangu-werf wordt ook een copra en cocoa loods gebouwd, met de toegevoegde waarde dat de werven de zeetransportdiensten bevorderen en de handelsmogelijkheden van Bougainville met de buitenwereld vergroten.

Bougainville-scholen komen bijeen voor carnaval

Twee lagere scholen van de "No go zone" van het Kieta district hebben voor de eerste keer in 20 jaar deelgenomen aan een scholenbijeenkomst. Het laatste decennium zijn de kinderen op Bougainville erg verwaarloosd en onderwijs moet goed toegankelijk blijven voor hen. Enkele 1000-den leerlingen namen eraan deel.

HIV/AIDS slecht voor de economie

De economie van PNG zal onder druk komen als de HIV/AIDS crisis erger wordt. Het rapport toont aan dat er een dramatische toename is in het aantal gevallen sinds het eerste geval in 1987 werd gerapporteerd. Er zijn nu 4792 mensen geregistreerd met HIV en 1517 hebben AIDS. Een rapport maakt een schatting dat 5 op de 22 duizend mensen geïnfecteerd zijn met het virus en dat ca. 100 mensen per maand worden besmet. Het is een gevaarlijke trend en dat zal druk zetten op een al kwetsbare economie.

December 2002

Opdracht voor uitsluiting van 'externe' arbeiders

Non-Bougainvilleans die door Curtain Bros Wharfs zijn meegebracht zijn verzocht het eiland te verlaten, om zodoende Bougainvilleans aan te stellen op de werfconstructie. Een groep die zichzelf "the Bougainville Reonstruction Consortium" (BRC) noemt, heeft een opdracht uitgebracht aan Curtain Bros met de instructie om alle arbeiders op het K12 mln. Project te ontslaan. BRC is een groep die claimt technische handelshuizen te zijn, die de Bougainvilleans vertegenwoordigen. BRC is in onderhandeling met Curtain Bros over de betaling aan Bougainvilleans, met de toevoeging dat zij aanzienlijke lokale participatie wensen. Bovendien

zeggen zij dat de mensen van Buka geen werf nodig hebben, maar dringend behoefte hebben aan wegen.

Bougainville-schijf

Bougainville zal het grootste deel krijgen van de totaal begrootte regeringsbijdragen nl. K86.649 mln., waarvan het meeste afkomstig is van donoren via het provinciale ontwikkelingsbudget

Zorgen over flora en fauna

Conservations International hebben hun bezorgdheid erover uitgesproken dat het tropische regenwoud van PNG over 10 jaar verloren zal zijn als de huidige ontbossing niet wordt gestopt. 70% was intact met hun vlaggenscheppen zoals de kasuaris, de PNG adelaars, de paradijsvogels, de boomkangaroes, de pythons en de krokodil. De voornaamste bedreigingen voor deze dieren zijn ontbossing, ongeplande ontginningen, mijnbouw, bevolkingsgroei, intensieve landbouw, mega industriële projecten, klimaatverandering en ingevoerde dieren. Als er niet zorgvuldig mee wordt omgegaan, dan zal het regenwoud er over 10 tot 15 jaar niet meer zijn.

Bougainville troepen 'vergeten'

Ca. 24 soldaten van het PNG-leger op Bougainville lijden honger. Zij hebben al sinds april hun soldij niet meer gekregen. De laatste redelijke maaltijd kregen zij op 12 oktober en alle rantsoenen en brandstofvoorzieningen zijn sindsdien gestopt. Ondanks de moeilijke situatie voor de soldaten, hebben zij zich gedisciplineerd en zeer professioneel weten te gedragen. Het leger heeft K 500.000 nodig om onbetaalde rekeningen te voldoen en om ervoor te zorgen dat de 24 soldaten tot het eind van het jaar geen honger hoeven te lijden.

Vrouwen dringen aan bewustwording

Het Bougainville's vrouwenforum op ontwapening schonk extra aandacht aan het vraagstuk van alcoholisme. Vrouwelijke leiders verfoeiden de productie, verkoop en consumptie van JJ (jungle juice) en zegden hun steun toe aan de campagne die door de ex-militanten gevoerd wordt. Zij roepen de Interim regering op tot een totaal verbod voor de komende 6 maanden. Tijdens het tweede Bougainville vrouwen - forum over ontwapening benadrukten de vrouwelijke leiders het belang van bewustwording voor ontwapening in de verschillende gemeenschappen. Er is grote behoefte aan de bewustwording van de vrouwen in de "No go zone".

Deadline voor Bougainville

Bougainville leiders staan onder druk om voor Kerstmis het concept van de grondwet en fase 2 van de ontwapening af te ronden. De leiders, de ex-militanten en de bewoners moeten ook voor deze datum alle wapens terugbrengen die overal uit de containers zijn gestolen. Er zijn er nog 361 weg van de 462 die bij 14 inbraken werden buitgemaakt.

Regeringen lobbyen voor behoud van VN missie

De VN zou zich erop voorbereiden om de steun aan het Bougainville vredesproces in te trekken, maar intensieve lobbies door Nieuw Zeeland en andere landen hebben ervoor gezorgd dat zij nog een jaar langer blijven.

Buka opent online campus voor thuisstudie

Online onderwijs is nu mogelijk geworden voor studenten in Bougainville met de installatie van computers die een verbinding hebben met Waigani Campus (Universiteit in Port Moresby). Het onderwijsinstituut in Buka is de tweede open campus die via internet is verbonden met Waigani en zal de mogelijkheden verruimen voor de Bougainville studenten. Totaal werden 30 computers geïnstalleerd. De universiteit in Port Moresby (UPNG) heeft al een generator aangekocht, die nu onderweg is, om een constante energievoorziening te waarborgen. Er zijn twee lerarenhuizen gerenoveerd, terwijl een collegezaal in aanbouw is. Aanvullend zijn er nog drie onderkomens nodig voor de Buka campus.

Scholen in Kieta eindigen goed

Terwijl veel scholen in het land klaagden over te weinig geld of over het te vroeg sluiten van het schooljaar door financiële problemen, is de school in het district Kieta opengebleven, ondanks het ontbreken van de schoolsubsidies. Mensen van Bougainville moeten niet de "geen geld" mentaliteit hebben, maar er met de autonome regering hard aan werken om de kwaliteit van het onderwijs op het eiland weer op peil te brengen.

Mak bilong ol

In de rij van activiteiten die op gezette tijden worden georganiseerd door de werkgroep Papua Nieuw Guinea is deze keer gekozen voor een tentoonstelling van hedendaagse kunst uit PNG. De getoonde werken waren geleend uit de prive verzameling van een Amerikaans Antropoloog. Het thema was "Mak bilong ol" (Gemaakt door eenieder).

Er waren kleurrijke werken van diverse kunstenaars te bewonderen. Vaak was het onderwerp de verschillen, of juist de verbinding tussen de traditionele cultuur en de veranderingen waar veel mensen het soms best moeilijk mee hebben. In het hierboven afgebeelde werk (ook de achtergrond in de cover) is het verschil wel heel erg duidelijk geïllustreerd. In het hieronder afgebeelde werk is het house of parliament in Port Moresby te herkennen.

Ook dieren en geesten, zoals hiernaast, zijn vaak het onderwerp in de veelal prachtige werken. Behalve het bekijken van al dit moois is het ook altijd weer leuk een heleboel mensen te ontmoeten die op een of andere manier een band hebben met Papua New Guinea.

Barre tochten in de schotse hooglanden.

In het begin van het jaar hadden we, de rowan-sherpa afdeling van scouting Mill, al besloten dit jaar ver weg op kamp te gaan. Uiteindelijk waren we het er over eens dat Schotland de perfecte bestemming was. Omdat een verre reis nu eenmaal geld kost hebben we een aantal acties gehouden om alles te kunnen bekostigen.

Elk kamp lopen we van plaats tot plaats met bekapping, en er gaat altijd een auto mee voor de zware bagage. Dit jaar konden we geen auto meenemen, en moesten we alle bagage in onze rugzak zien te krijgen. Waardoor iedereen uiteindelijk zo'n twintig kilo "licht gewicht" bekapping had. Om niet meteen onder het gewicht te bezwijken hebben we van tevoren een paar keer geoefend.

Toen brak de grote dag aan. Zaterdag 6 juli vertrokken we vanaf de kerk in Mill naar schiphol, vliegen was de snelste maar ook voordeligste manier om Glasgow te bereiken. Na een uur vliegen en daarna nog een stuk met de bus en de trein bereikten we de eerste overnachtingplaats, Balmaha.

De volgende dag begonnen we aan de West Highland Way, een route van in totaal 152 km midden door het mooie Schotland. Na een tocht van ongeveer 12 km kwamen we aan in Rowardennan, waar we op een echte backpackers kampsite overnacht hebben.

Maandag liepen we verder langs Loch Lomond, een van de langste meren in Schotland (37 km). Na een hele mooie tocht van 12 km kwamen we aan in Inversnaid. Dan komt de zwaarste dag, een rotsachtige

route langs het laatste stuk van Loch Lomond, met verschillende hindernissen. Omdat de tocht te zwaar bleek en we erg veel last hadden van "Midges", kleine mugjes die in deze tijd in grote getale boven Schotland zwermen, hebben we woensdag, onze rustdag, gebruikt om met de bus het eindpunt van de route te bereiken.

De laatste dagen hebben we hier, in Fort William, doorgebracht. We hebben een aantal dagtochtjes gemaakt in de omgeving om nog wat van de highlands te zien. Op een van deze dagen gingen we de Ben

Nevis beklimmen, de hoogste berg van Schotland en Groot-Britannië. Allemaal bepakt met voldoende water en een dikke trui begonnen we aan deze 8 uur durende tocht. Na de nodige rustpauzes bereikten we eindelijk de top, daarboven begon het te sneeuwen en te waaien waarom we meteen weer zijn omgekeerd.

Zaterdag zijn we weer terug gereisd naar Glasgow waar we rond tien uur aankwamen op het vliegveld. Na een hele week droog voedsel waren we heel blij dat de Mac Donald's nog open was. En omdat ons vliegtuig de volgende ochtend pas zou vertrekken hadden we nog een hele nacht voor ons.

Zondag zijn we weer thuis aangekomen waar we terug konden kijken op een zwaar, maar fantastisch kamp. Het was zeker onvergetelijk, vooral omdat de meesten nog zeker een week last hebben gehad van jeuk (midges). Dus als je ooit van plan bent naar Schotland te gaan, vergeet dan niet en muskietennet en muggenstiften mee te nemen.

Groetjes van Lisa Kuijpers.

Het Grote Tarpotplan (slot).

Wij hebben jullie een vervolg beloofd van het Tarpotplan. Nou dit is dan meteen het slot want,.... Jawel, het plan is voltooid.

Na 3 jaar en 3 maanden in onze noodwoning gewoond te hebben wonen wij nu in onze nieuwe, mooie, super de luxe, comfortabele, gezellige woning.

De laatste loodjes waren erg zwaar en wij kregen ook van veel mensen te horen; "Gaaf het wel goed met jullie?" en "Wat zien jullie er toch mee uit?". Maar ja, als je weken aan een stuk tot 's avonds laat aan het schilderen en het klussen bent en je moet de volgende dag toch weer gewoon naar je werk, dan kun je de vermoeidheid op den duur natuurlijk wel zien. Maar we wisten, aan alles komt een eind en we zagen dat ons huis ook steeds mooier werd.

Toen de aannemer klaar was, in oktober 2001, was er voor ons nog veel af te werken, zoals het vele timmerwerk, schilderen (wat we gedeeltelijk zelf zouden doen), de vloeren, de verwarming, het sanitair, enz. enz. Het zat natuurlijk ook weer niet allemaal mee. De stukadoor en de schilder lieten erg lang op zich wachten.

We kregen gelukkig nog veel hulp van opa Cor (de vader van John). Helaas kan oma Ria, (de moeder van John) ons huis, nu het af is, niet meer zien. Zij is, jammer genoeg, in november 2001 overleden.

Het was wel stressen die laatste weken, maar we waren niet van plan om het over huizen nog langer uit te stellen. Eind juni werd begin juli. Daarna na de bouwvak en 1 september en toen naar 29 september en uiteindelijk 5 oktober. De jongens waren het ook goed zat. Zij zaten elke avond alleen binnen voor de

De Kuijper, jaargang 4, nummer 7,

TV en zelfs de zondagen moesten eraan geloven.

Als je zo, jaren lang, al je vrije tijd in de bouw van je huis stopt wil je wel weer eens wat anders en wij dachten, "Nu doorzetten, nog even de tanden op elkaar, dan zijn we er vanaf". Als het aan ons ligt gaan we nu ook nooit meer bouwen of verhuizen.

Maar we hebben het gered, want eindelijk konden we op 5 oktober onze intrek nemen in ons droomhuis. Net voor het slechte weer begon en het was helemaal af.

De inrichting schiet ook al aardig op, we zijn nog op zoek naar een mooie eethoek, de gordijnen moeten nog komen en nog een schilderijtje hier of daar.

Dit wordt de eerste kerst in ons nieuwe huis en we hebben nu ook plaats genoeg voor een flinke kerstboom, geweldig.

We zijn nu plannen aan het maken voor buiten, want dat komt natuurlijk ook nog. Daarvoor hebben we de hulp ingeroepen van Brabants Landschap, zodat de beplanting mooi past in het landschap en bij het huis. Ze hebben al een mooi plannetje gemaakt met mooie karakteristieke bomen, kniphagen, leibomen en zelfs weer een boomgaard met fruitbomen. Hopelijk kunnen we daar in het voorjaar al wat van realiseren, maar dan is het wel gedaan met het hutten bouwen en kuilen graven overall. We zorgen natuurlijk wel voor een flink voetbalveld en ergens in een hoek kan nog wel een hutje staan.

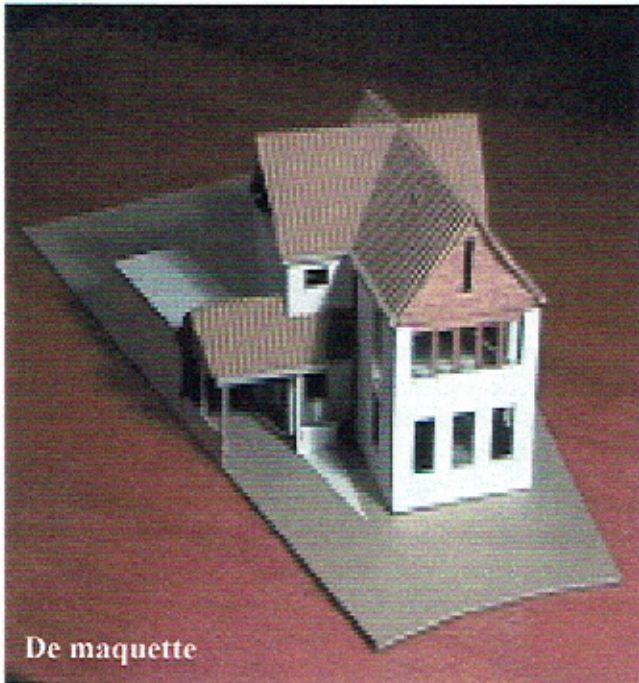
Bij deze nodigen wij iedereen uit die in de gelegenheid is en het leuk vindt eens te komen kijken naar het opgeknapt stamhuis. Want hier liggen tenslotte van allemaal onze roots.

Verder wensen wij jullie fijne feestdagen en een heel goed nieuwjaar.

Familie van Geenen.

Mark en Marjo bouwen een huis

De maquette

Begin vorig jaar is het allemaal begonnen. Via de ouders van Mark hoorden we dat we ons in konden schrijven voor bouwkavels in Milsbeek. We besloten dit te doen omdat we toch wat dichterbij de buurt van familie wilden wonen. Tijdens onze vakantie in Canada hoorden we dat we tot de uitverkorenen behoorden.

De eerste verdieping in aanbouw

Nu na ruim een jaar van voorbereidingen (tekeningen, welstand etc. etc.) is begin september de bouw van ons nieuwe stulpje begonnen. Momenteel wordt er hard gewerkt om het huis begin volgend jaar opgeleverd te krijgen. Op dit moment staan de binnenmuren en ligt de 2^e verdiepingvloer er. De kozijnen van de benedenverdieping zijn geplaatst en er is een begin gemaakt met het opmetselen van de buitenmuren. Jullie begrijpen het al.... het gaat snel.

Wat ons betreft mag het de komende maanden mooi

en droog weer blijven. Dat is het beste voor de bouw. Mochten jullie de voortgang willen bekijken: ons paleisje wordt gerealiseerd aan de Pottenbakker 76 te Milsbeek.

De tweede dek op zijn plaats

Mark en Marjo

H & S kochten een huis in Nijmegen

Erg vers is nog het nieuws dat Hariëtte en Simon een huis kochten in Nijmegen. Zie foto. Het gaat om het "niet blur" gedeelte zegt het onderschrift op internet.

Zij komen te wonen aan de Dommer van Poldersveldweg 289, 6523 CW NIJMEGEN. Het huis is gebouwd in 1920. Er zal dan ook nog wel het een en ander aan moeten gebeuren op het gebied van isolatie en andere aanpassingen.

Behalve voor het huis, vielen Hariëtte en Simon ook voor de straat. Naar men zegt komen ze in een hele gezellige straat te wonen. Zeker op nationale feestdagen schijnt het er gezellig aan toe te gaan en een maal per jaar wordt er een straatfeest georganiseerd. Een collega van Hariëtte woont er al. Men beschikt dus over inside information.

Beste lezers,

Ze hebben mij gevraagd een stukje te schrijven over mijn nieuwe school. Nou dat wil ik best doen. Ik zit namelijk in de brugklas HAVO/VWO 1A op het Merlet college in Grave. Ik vind het een erg leuke school. In het begin was het even wennen, elke keer naar een ander lokaal. Maar nu gaat het al een stuk beter. Ook de meesters en juffen zijn best O.K.. Ik heb weer een heleboel nieuwe vrienden en samen hebben we veel lol. De eerste 6 weken was een introductie periode, toen telde de punten nog niet mee. Dat was om aan de school te wennen. Mijn eerste rapport was erg goed, ik had een 7,39 gemiddeld. Hopelijk blijft het zo.

We doen veel leuke dingen, we hebben al een schoolfeest gehad, nu hebben we een kerstviering en in januari gaan we skiën.

Nou dat was zo'n beetje wat ik te vertellen had. Ik wens jullie de beste wensen voor 2003, ook van de rest van de familie en tot ziens.

Groeten, Remi van Geenen.

Remi's klas (Remi helemaal rechts)

Prietpraat

- Christel loopt 's ochtends met de kinderen Van Toor in de supermarkt als Natalja de bel voor de inname van de flessen hoort: "Hè" roept ze heel hard "VISITE".
- Mama komt onder de douche vandaan en is zich aan het aankleden. Dochter ziet dat mama een string aan doet. "Hè" zegt de dochter: "Mam je onderbroek is kapot."
- Oma sinterklaas heeft zich vergist. Oma: "Oh hoezo dan: "Nou ik had 'schrek' gevraagd en 'monsters & co' gekregen. DOM HE !
- In de bus naar de efteling heeft een oma haar kleinkind vast aan een tuigje. Natalja roept, "Mam het is toch niet een hondje?"
- Als Max boos is op zijn moeder noemt hij haar: "STIEFMOEDER"

Mopjes

Wat is het toppunt van:

geduld?

Een vis op de muur tekenen en wachten tot hij wegzwemt.

nieuwsgierigheid?

Door het sleutelgat van een glazen deur kijken.

zieligheid?

Een eendagsvlieg die zijn dag niet heeft.

Netheid?

Met mes en vork uit je neus eten.

Joris komt bij de dokter: "Oh dokter, iedereen doet alsof ik niet besta!"

Dokter: "Volgende patiënt."

Rik komt een vriendje tegen die vraagt hem: "Hoe heet je nieuwe zusje?"

Rik: "Dat weet ik niet, ze praat zo onduidelijk."

Jantje staat na het voetballen onder de douche. Zijn trainer vraagt hem: "Jantje waarom sta je met je paraplu onder de douche?"

Jantje: "Ik ben mijn handdoek vergeten."

Moeder vraagt onder het eten: "Ga je graag naar school?"

Zoon: "Ja, ik ga graag naar school en ook weer naar huis. Maar de tijd er tussenin, als ik op school ben,...dat vindt ik erg vervelend!!"

Moeder: "Ik voel me zo ziek als een hond."

Dochtertje: "Dan zal ik de dierenarts maar bellen."

Oplossingen puzzel/pagina

Zoek de 7 verschillen

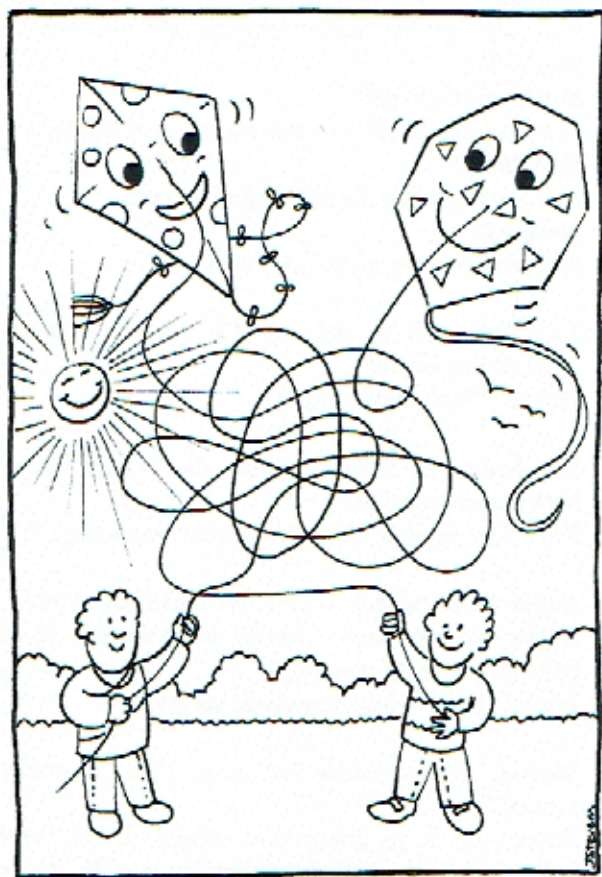
1. De haren
2. De oren
3. De wenkbrauwen
4. De Bril
5. De Strikdas
6. De tanden
7. De neus

Oplossing van het vliegerprobleem;
De rechter vlieger is van de linker kleine man.

Oplossing van het kookpot probleem;
Eet gezond en lekker.

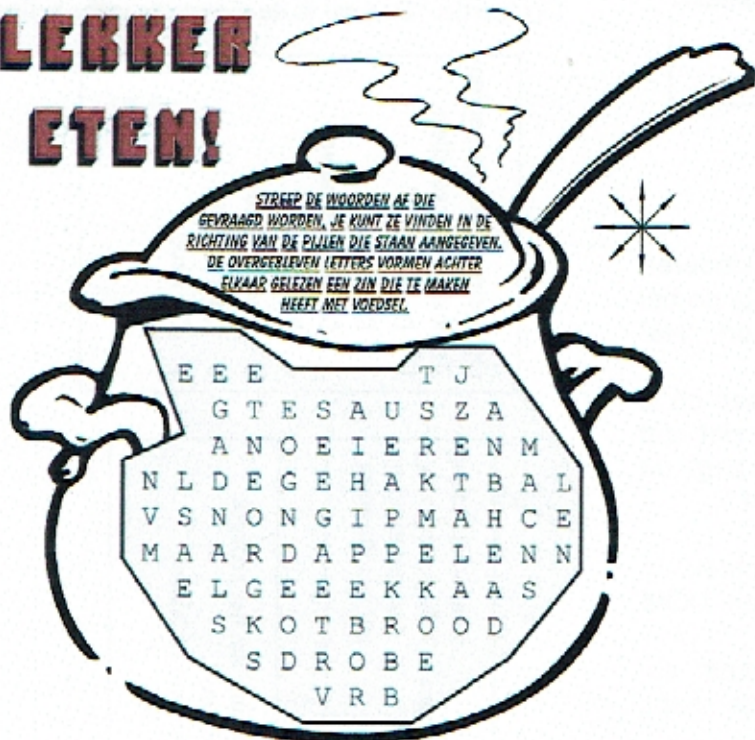
WELKE VLIETTER HOORT BIJ WELK MANNETJE

ZOEK DE 7 VERSCHILLEN

LEKKER ETEN!

STREEP DE WOORDEN AF DIE GEVRAAGD WORDEN, JE KUNT ZE VINDEN IN DE RICHTING VAN DE PILLEN DIE STAAN AANGEGEVEN. DE OVERGERIEVEN LETTERS VORMEN ACHTER ELKAAR GELEZEN EEN ZIN DIE TE MAKEN HEEFT MET VOEDSEL.

- AARDAPPELEN
- BORD
- BOTER
- BROOD
- CHAMPIGNONS
- EIEREN
- GEHAKTBAL
- GROENTE
- JAM
- KAAS
- MES
- SAUS
- SOEP
- UIEN
- VLA
- VORK